

COR OBERT

Ella tenia una feina ben pagada i que, a més a més, l'apassionava. Té dos fills i, fa poc, el seu marit es va quedar sense feina. Els rebuts de la llum, doncs, es van començar a deixar de pagar i com aquests tants d'altres. La casa va restar fosca durant molt de temps i de l'aixeta ja no hi sortia aigua. Tots, durant un període molt determinat de temps, van intentar donar l'aparença d'aquest bé tan prevat i nostre que és la normalitat. Fins que, avui, silenciosament, sense cap mitjà que ho anunciï amb un gran titular, ja no poden aparentar res més. Agafen tot el que poden carregar de les seves vides, ara ja passades; els nens també duen coses a l'esquena. Els esperen a la porta. Tota la família es gira, tan sols un instant, i s'acomiada d'allò que havia estat la seva llar.

Poden estar al teu costat, i no els veus. Viven entre nosaltres, amagats.
Tu, els veus?

RESPIRA